

Publicerad 2023-07-02 13:31 av MariL

Hoplimmad vas

är så jag känner mig
har gått i kras mer än en gång
alltid limmad ihop

varje gång har jag förlorat några skärvor
inte hela bitar men
många små

ger en krackelerad yta
fast jag håller ihop

en gång i tiden kunde jag fyllas
med vatten ända upp
kunde ge liv åt de som behövde mig

nu sipprar det i fogarna
rinner ut och dunstar bort
blir inte påfylld lika ofta nu som förr

kanske slutar som stilleben
med eterneller i min krona

inte fy skam det heller
kanske till glädje för någon med vilande ögon

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MariL med Poeter.se id #231137 innehar upphovsrätten